

Občasník Cargo Gallery, vydává Niké, o.s., neprodejný výtisk

PROGRAM

- 18. 5. – 24. 5. / Litoměřice / Cargo Art
- 20. 5. - Monkey Business/ Litoměřice
- 23. 5. – 24. 5. / Litoměřice / Cargo Jam
- 28. 5. – 31. 5. / Bad Schandau/ Dresden
- 3. 6. – 7. 6. / Děčín / Cargo Efekt / UJEP
- 10. 6. / Děčín / Illustratosphere

více na www.cargogallery.eu

ROBERT VANO

Cargo Gallery? To jsem poprvé slyšel před víc jak čtyřmi lety. Bláznivý nápad, že jo? Tehdy jsem jim říkal, ať radši místo stavění lodí dělají pořádné fotky. Ale dneska vidím, že je super, že mě kluci neposlechli. Ta loď je prostě krásná a jmenuje se Niké. Po těch čtyřech letech, je to doslova bohyň vítězství. Určitě se budeme, na její palubě potkávat. Přeju jí ze srdce jen ten nejlepší vítr do plachet! – (máte kluci vůbec plachty? ☺)
Váš Robert

foto: Soňa Lechnerová

PARTA BLÁZNŮ NA TRH KŮŽI NESE

Možná už víte, že Cargo Gallery není jen obyčejná galerie. A jestli o ní slyšíte poprvé, dovolte tomuto našemu občasníku přijmout nelehký úkol a na několika stránkách se vám pokusit Cargo představit- a proč nezačít hned od Adama. Tak tedy před čtyřmi lety se parta tří fotografů rozhodla provozovat galerii. A protože mají rádi hudbu, chtěli galerii s hudebním klubem. Cítili však, že svázání s konkrétním místem je značně limitní. Od toho už byl jen krůček k lodi. Přibrali čtvrtého a jednu takovou koupili. Následně vytiskli brožuru, do které sepsali své plány. S tou pak tři roky hledali, kdo by jim s finančně nákladnou realizací pomohl. Našli několik firem a pár kamarádů, díky kterým se dalo udržovat původní plán při životě. Po třech letech v úvodu Ministerstva pro místní rozvoj, kde svou práci vykonával osvětlený úředník. Ten jeho kroky dále směřoval až k Evropské unii a k přeshraniční spolupráci v rámci programu Cíl 3. Po schválení projektu Monitorovacím výborem, složeném ze zástupců České republiky a Svobodného státu Sasko pak již stačilo vzít si mnohamilionový úvěr pro předfinancování záměru a začít Niké představovat na Cargo Gallery. Takhle snadné to bylo ☺ ... Prostě Cargo Gallery je na světě. Rodilo se dlouhé čtyři roky a na svět mu pomáhalo mnoho lidí a organizací. Čtyři roky je pro projekt dost času, aby se prověřila vůle k jeho realizaci, vyzcizelovalo se maximum detailů a stavebně se zajistilo, aby do lodí mnoho dalších let neteklo. Všem, kteří s námi tuto čtyřletou cestu šli- ať již celou, nebo jen část, patří velké poděkování. Moc bychom si přáli, aby nás tito a jim podobní obklopovali i nadále. A nejen oni. Protože pro nás není Cargo jen úzká skupinka několika jedinců. Cargo, to jsou všichni návštěvníci, účinkující, vystavující i personál a všichni naši přátelé. A bude skvělé, stanete-li se jedním z nich.

kv

CARGO ART

Dovolte nám srdečně Vás pozvat na Vernisáž projektu Cargo Art, která proběhne na palubě Cargo Gallery dne 18. 5. 2015, a to od 18:00 v Litoměřicích – přístavu.

Naše přehlídka nekomerčního umění prezentuje práce autorů napříč hranicemi, i napříč výtvarnými technikami.

Výstava potrvá do 24. 5., kdy se v posledních dnech prolně s mezinárodním hudebním festivalem Cargo Jam. Věříme, že splynutí hudby a výtvarných prací správně umocní Váš zážitek.

Následně se s námi výstava přesouvá do Drážďan, kde ji návštěvníci mohou navštívit až do konce května.

Autoři, kteří představí své práce:

Adam Chmiel, Adam Krhánek, Alena Petruželová, Aleš Petříček, Anna Kadlecová, Artur Masný, Darina Martinovská, David Hřivňáček, Detlef Schweiger, Dirk Peissker, Eliška Sokolová, Evla Vlasič, Holger Wendland, Irma Kaňová, Ivana Vostřiková, Jan Černý, Jan Dytrych, Jan Oelker, Jarmila Hluchá, Jindřich Mynařík, Jolana Štajerová, Josef Krombohlz, Juraj Tomík, Kristýna Šormová, Laura Krejsová, Livia Boliešiková, Lucie Janiková, Lucie Míková, Lucie Nováčková, Martin Böhm, Martin Iman, Michaela Škrvňáková, Miloš Burkhardt, Monika Sedlářová, Petr Fousek, Ralph - Stephan Kunig, Renata Machýčková, Renata Vogl, Robert Kalamář, Stefanie Busch, Uli Eißner, Václav Adam a Vlasta Bičáková.

CARGO ART

18.5. - 24.5. / Litoměřice

mezinárodní výstava nekomerčního umění / international exhibition of non-commercial arts/

Evla Vlasič - „Luce“ (2012 - olej na plátně)

Evropská unie, Evropský fond pro regionální rozvoj: Investice do vaší budoucnosti

Ziel 3 | Cíl 3

Kultur Aktive

Dresden – Kulturstadt mit Hang zum Nachtleben

Text: Nils Brabandt

Dresden ist mehr als die bekannte Semperoper, der Zwinger oder das Grüne Gewölbe mit seinen beeindruckenden Preziosen – das Venedig des Nordens lockt mit Kultur aller Genres. Sogenannte Hochkultur gehört da genauso dazu, wie die oft unterschätzte OFF-Kultur – Theater, Tanz- und Performancekunst: abseits der festen Häuser, abseits fester Konventionen, meist auch abseits fester Publikumserwartungen und genau deshalb so unglaublich spannend. Der „Schaubudensommer“ im Szeneviertel Neustadt steht dabei stellvertretend für die ungezügelt Experimentierfreude: Nacht für Nacht gibt es zwölf bis fünfzehn verschiedene Shows und Performances internationaler und einheimischer KünstlerInnen zu sehen und der anschließende Mitternachtsumzug gewinnt dem Stadtteil jedes Mal eine neue unbekannt Facette ab. Die Dresdner Museen genießen bekanntermaßen Weltruhm: Sowohl das Albertinum oder das Residenzschloss als auch die Technischen Sammlungen oder die Kunsthalle im Lipsiusbau bieten genug Stoff um sich ein

verlängertes Wochenende mit spannenden Sehenswürdigkeiten zu versüßen. Etablierte Kunstsammlungen und avantgardistische Pop-Up Galerien präsentieren zeitgenössische Kunst – während des gesamten Sommers zeigt die OSTRALE auf einer innerstädtischen Elbeinsel moderne Kunst und avanciert damit nach der „documenta“ und der „Berlin Biennale“ zur drittgrößten Ausstellung zeitgenössischer Künste im deutschsprachigen Raum. Auch im Bereich der Musik liefert die Stadt ein Bild der Kontraste. Zum einen reicht die Tradition über 700 Jahre zurück: Semperoper, Staatskapelle, Philharmonie und Kreuzchor begeistern bis heute die BesucherInnen. Auf der anderen Seite macht eine lebendige Clubszene Lust auf Entdeckungen abseits des Mainstreams. Einmal im Jahr findet die Cynetart statt – es ist europaweit eines der innovativsten Festivals für computergestützte Performances sowie interaktive Installationen und Environments. Wie in nahezu allen attraktiven Städten müssen die KünstlerInnen um ihr Revier kämpfen. Doch trotz des sich stetig verringerndem Platzangebots und fehlender Freiräume finden sie Nischen, die sie kreativ bespielen und damit Dresden den notwendigen Input zur künstlerischen Entwicklung liefern. Ansässige Vereine wie „Kultur Aktiv“ helfen dabei, Schwierigkeiten aus dem Weg zu räumen und ausreichend Gehör zu finden.

KLASSIK-TOUR

Für den Tag: mit dem Raddampfer nach Pillnitz, Gemädegalerien im „Albertinum“, das Grüne Gewölbe im Residenzschloss

Für den Nachmittag: Kuchenessen im „Italienischen Dörfchen“ mit Blick auf die Elbe

Für den Abend: Staatsschauspiel/Großes und Kleines Haus (Theater), Semperoper (Ballett und Oper)

Schlafen: in einem zentrumsnahen Hotel (Star Inn Hotel, Hilton, Ininside, The Westin Bellevue)

AVANT-TOUR

Für den Tag: Mit dem Leih-Fahrrad auf dem Elberadweg, eine Sonderausstellung in der „Kunsthalle Lipsiusbau“, zeitgenössische Kunst auf der „OSTRALE“ (von Juni-September)

Für den Abend: delikates Fastfood und zwei Bier in der Dresdner Neustadt, Programm kino „Thalia“ in Originalsprache mit Untertiteln, zeitgenössischer Tanz im „Festspielhaus Hellerau“

Für die Nacht: Sabotage (Reggae/Dub Step), Groovestation (Rock/Pop), Blue Note (Jazz), Club Paula (Techno/House), Ostpol (Rock/Pop), Chemiefabrik (Punk)

Schlafen: in einem der unzähligen Hostels oder Pensionen in der Dresdner Neustadt (Lollies Hostel, Mondpalast, Gartenhaus Auguste, etc.)

Frühstück: Brunch in einem gemütlichen Café (Bottoms Up, Oosteinde, Laika, Planwirtschaft, etc.)

Frühstück: Brunch in einem gemütlichen Café (Bottoms Up, Oosteinde, Laika, Planwirtschaft, etc.)

ANREISE

Mit dem Auto: über die Autobahn A17/Autobahn A4 Richtung Dresden und dann die Abfahrt Altstadt für die KLASSIK-TOUR oder die Abfahrt Hellerau für die AVANT-TOUR

Mit dem Bus: verschiedene Anbieter (bspw. Prag-Dresden) ab 12 Euro, Ausstieg am Hauptbahnhof für die KLASSIK-TOUR oder am Bahnhof-Neustadt für die AVANT-TOUR

Mit der Bahn: Prag-Dresden ab 19 Euro, Ausstieg am Hauptbahnhof für die KLASSIK-TOUR oder am Bahnhof-Neustadt für die AVANT-TOUR

ÖPNV in Dresden: Einzelticket ab 2,20 Euro, Tagesticket ab 6 Euro

Fahrradverleih: ab 7,90 Euro (www.rollondresden.de, www.nextbike.de, etc.)

TIPP: Ermäßigungen in vielen Museen und kostenfreie Fahrt mit ÖPNV mit der **Dresden Card**, ab 10 Euro (<http://www.dresden.de/dig/de/ddcard.php>)

Úryvek z knihy Edny Ferberové *Lod'*
komediántů

Nadešel duben, než byl nový Bavlňákovy květ hotov a připraven ke spuštění na řeku. Byla už pokročilá doba, když kapitán Hawks spatřil svou loď, blyštící se od kormidelny po kýl bílým nátěrem se zelenými ozdobami a s nápisem Plovoucí divadelní palác Bavlňákovy květ, provedeným dvě stopy vysokými písmeny na horní palubě. Ale přesto byl natolik ješitný nebo tak bláhově odvážný – či snad obojí –, že se rozhodl neustoupit od svého původního plánu. Andy Hawks byl nervózní, věčně rámusící mužik a měl ten strašný zvyk, že v rozčilení nebo zamyšlení si škulal a na všechny strany popotahoval malé, skopovým kotletám podobné licousy, vyražející jako dva kartáčky pod bílou plátěnou čepicí s koženým štítkem, která mu byla vždycky o poznání příliš velká, takže mu spadala až přes uši. Byla to neposedná figurka ve světlých plátěných kahotách, pytlovitých a pomačkaných a v dvouřadovém modrém kabátě. Měl prudkou, výbušnou povahu, zářivě hnědé oči a byl zvyklý neobyčejně rychle hovořit, při čemž si malou snědou, chlupatou rukou popotahoval licousy, hned na tu, hned zase na onu stranu. Bylo na něm cosi groteskního, něco, co připomínalo

opičáka. Prohlížel si nový Bavlňákovy květ, jako si ženich prohlíží nevěstu, a zuřivě si popotahuje licousy, učinil nemoudré rozhodnutí. „Letos se nerozvodní až do června.“ Mluvil o té plavé tygřici, o Mississippi, a je jisté, že nikdo neznal její rozměry lépe než on. „Letos v zimě nenapadlo na severu moc sněhu a ta trocha deště nestála za řeč. Vyrážíme dolů do New Orleansu, předhloníme Francouze s tou jeho Sensací“ – to byla jeho nejúpornější konkurence mezi plovoucími divadly – „a pustíme se do práce v deltě. Ať si nás pak honí sem tam po řece.“ A tak vypluli. A jelikož se tygřice teď chovala mírně a klidně – jen spodní proudy si lehce pohrávaly pod hladinou jako svaly pod zlatožlutou kůží –, usoudili, že zůstane v dobré náladě až do konce jejich cesty. To byla první chyba. Druhá byla stejně bláhová. Magnolia Ravenalová měla podle všeho porodit chlapce. Máti Hawksová a moudré matrony ze souboru se vyznaly v příslušných příznacích. Bylo jí tak a onak. Měla určité všeobecně známé pocity. Nosila dítě vysoko. A chlapci se vždycky rodí později než děvčátka. Kromě toho to bylo první dítě a první dítě se vždy narodí se zpožděním. Daly hlavy dohromady, svolaly tajně ženské shromáždění a počítaly na prstech – srpen, září, říjen, listopad, prosinec – nuže, bude to nejdřív koncem dubna. To už budou bezpečně

v New Orleansu, kde bude mít

Magnolia nejlepší lékaře a zůstane na pevnině, zatímco některá žena ze souboru za ni zaskočí v jejich rolích, dokud zase nezesílí, – a to nemůže trvat déle než nanejvýš dva nebo tři týdny. Sotva se vydali na cestu, začalo pršet. A nebyly to dubnové přeháňky, ale průtrže mračen, které podemílaly říční břehy po obou stranách, rvaly ohromné hladiny hlíny a strhávaly je to vody, do té okrové, zpěněné spousty, a stále sytější ji zbarvovaly. A déšť padal den za dnem, noc za nocí, rozmácel leda sníh na severu, prosákoval do země v celém povodí Mississippi a prodíral se kdekjakou stružkou, potůčkem, bystřinou, říčkou, řekou k té veliké, hladové matce, k Mississippi. A ta stále mohutněla, svíjela se, zmítala ohromnými údy a sténala v bolestech, právě tak jako o něco později Magnolia Ravenalová.

Po dlouhé zimě a nudné každodenní dřině na farmách, v obchodech a školách obyvatelé illinoiských a missourských městeček sice dychtili po zábavě, ale přesto jen málokterí přicházeli na divadelní loď. Plakáty jim oznámily příjezd lodí a zpráva o tom pronikla daleko do kraje. Měst i vesnic se zmocňovalo vzrušení, když se ozvala hudba parních varhan a plovoucí divadelní palác Bavlňákovy květ, vlečený hranatým, dýchavičným starým parníkem Mollie Able, majestátně vplouval po řece do přístaviště. Ale silnice v kraji se teď proměnily v nepřekročitelné močály a liják zhoršoval jejich stav každou hodinu. Kola povozů se nořila do bláta až po nápravy. Místy se objevily hrubé, na kůly přibité tabulky s nápisem: „Bezodné bahno.“ Návěští, vylepená na zdech a ohradách ve městech, byla nasáklá vodou a rozmazaná. A pokud jde o desetičlennou kapelu (skládající se ze šesti hudebníků) plovoucího divadelního paláce Bavlňákovy květ – jak by se mohla vydat v nebezpečí, že si zničí švihácké nové červené kabáty, lemované zlatem a ozdobené zlatými knoflíky, až bude pochodovat zatopenými ulicemi městeček, jejichž obyvatelé jen toužebně civěli za okny bičovány deštěm? Bylo to hrozné dokonce i v noci, kdy se divadelní loď lákavě skvěla v záři stovky petrolejových lamp, které osvětlovaly hlediště o šesti stech sedadlech (Tisíc míst! Luxusní plovoucí divadlo v nedostupném plovoucím paláci!) Plápolající petrolejové svítilny, připevněné na vysokých kůlech, zaražených do příkrého jílového břehu a sestupujících až do vody k divadelní lodi, tvořily nádherný špalír.

Showboats

Počátkem devatenáctého století se v Americe začaly stavět průplavy a silnice, na nichž se vybíralo mýtné. Od roku 1830 byla v provozu první železnice a další záhy následovaly. Nejběžnější dopravní cestou tohoto období však byla voda. Parolod' byla vynalezena roku 1807 a už od roku 1846 se jenom na Mississippi a jejích přítocích plavilo na 1200 parníků. Většina stálých divadelních scén na západním pobřeží Ameriky byla situována v blízkosti řek a proto byla snadno dosažitelná lodí. Severně od řeka Ohio jich bylo jenom pár. Chicago se dočkalo profesionální inscenace až roku 1833 a stálého divadla až roku 1847. Malé kočovné společnosti se však vyskytovaly téměř všude: nová území, která tlumila finanční krizi a ředila předlidský východ, dávala příležitost hercům, kteří ve velkých divadelních centrech neuspěli. Většina kočovných společností, zřídila v každém městě, ve kterém vystupovala, provizorní divadla. Ve třicátých letech se však našlo nové řešení v podobě showboats. Herci sice podnikali dlouhé cesty po vodě, nikoho však zřejmě nenapadlo zařídit loď jako divadlo. Až roku 1831 si anglický herec William Chapman (1764-1836), který se přistěhoval do Spojených států roku 1827, upravil prám, na němž dával divadelní představení a plavil se přitom po proudu Ohia a Mississippi z Pittsburghu až do New Orleansu. Vstupné bylo od košíku čerstvé zeleniny až po padesát centů. V repertoáru měli především hry s tanci a zpěvy, ale také například Zkrocení zlé ženy W. Shakespeara. Ale když prámy dojezly do cíle, musely se bohužel nechat na místě. Teprve od roku 1836 se používalo parolodí, které se mohly vrátit proti proudu, takže vlekly showboats tam i zpět. Showboats byly ohromně praktické, protože umožňovaly kočovným společnostem brát si s sebou dobře zařízená divadla, kdekoli byla splavná řeka. Jejich provoz přerušila občanská válka, ale hned po ní by obnoven. Nejluxusnější „plovoucí paláce“ byly v provozu v letech 1875-1900, kdy řeku ovládli A. B. French, E. A. Price a E. E. Eisenbarth. Showboats se pravidelně používalo až do roku 1925, poté se proměnily v atraktivní památky.

Poslední Showboat, která má jméno Majestic, kotví ve městě Cincinnati v Ohiu. 20. prosince 1989 byla prohlášena za národní kulturní památku. Loď je ve vlastnictví města a stále slouží jako místo pro pravidelná vystoupení, zejména pro letní divadelní produkce komedií a muzikálů.

is

CARGO na vlně JAMu

Sobota, 23. 5. 2015

11:00 – Piano workshop

15:00 – Sen noci svatojánské rev.band/ CZ

17:00 – Tjereimin/ CZ

19:00 – Divided/ CZ

21:00 – ORC/ DE

Srdečně vás zveme na palubu Cargo Gallery, kde o víkendu 23. – 24. 5. proběhne historicky první ročník Cargo Jam.

Proč k nám přijít? Představí se vám několik kapel napříč žánry a to z obou stran hranice. Těšit se můžete na doprovodné vystoupení žonglerů během změny line up, i na možnost skvělého občerstvení v naší minigalerii. Čeká vás hlasování o nejlepší hudební vystoupení, kdy vítěz získá Cargo price ve výši 300 euro. Vstup je zdarma a je v něm samozřejmě zahrnuto skvělé počasí ☺

Neděle, 24. 5. 2015

11:00 – Piano workshop

15:00 – Lasse Reinsstroem/ DE

17:00 – Radiophon/ DE

19:00 – Lidoví léčitelé/ CZ

21:00 – Lola běží/ CZ

Wir laden Sie herzlich auf das Bord von Cargo Gallery ein, wo am Wochenende vom 23. – 24. Mai das historisch erste Jahrgang vom Festival Cargo Jam stattfinden wird. Warum ist es gut, zu uns zu kommen? Es werden sich Gruppen querüber Genres aus beiden Seiten der Grenze vorstellen. Freuen können Sie sich auf einen Begleitauftritt von Jongleuren während der Veränderung vom Line Up und als auch auf die Möglichkeit vom köstlichen Imbiß in unserer Minigalerie. Es wartet auf uns eine Abstimmung um den besten Musikauftritt, deren Sieger einen Cargo Preis in der Höhe von 300 Euro bekommt. Der Eintritt ist frei und schönes Wetter ist selbstverständlich miteinbegriffen ☺

Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung: Investition in Ihre Zukunft / Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj: Investice do vaší budoucnosti

Ziel 3 | Cíl 3
Ahoj sousede. Hallo Nachbar.
2007-2013. www.ziel3-cil3.eu

CARGO GALLERY

 /cargogallery

www.cargogallery.eu

Scheune Dresden

Scheune für alle! Die Bunte Republik Neustadt lebt Text: Magnus Hecht

Die scheune ist ein Kulturzentrum in Dresdens buntestem Stadtteil, der Äußeren Neustadt. Und das war sie schon immer. 1953 wurde das Gebäude auf den Trümmern einer Sporthalle ein Haus gebaut, das der Erziehung zum sozialistischen Menschen dienen sollte. Der dänische Schriftsteller Martin Andersen Nexø gab seinen Namen für das erste Jugendheim der Jugendorganisation FDJ in der DDR. "Scheune" durfte es damals offiziell übrigens nicht heißen. Das änderte sich erst in den 80er-Jahren.

In der Zeit änderte sich auch der Programmschwerpunkt. Gab es die ersten Jahrzehnte weitgehend Bildungsveranstaltungen in dem Gebäude, so kamen ab 1981 mehr und mehr Konzertveranstaltungen und Lesungen dazu. Die Subkultur und die Jugendkultur der DDR fanden in der scheune ihren Platz und konnten sich ausleben. Die ersten Punkrock- und Hiphop-Konzerte in Dresden fanden in der scheune statt. Das waren gute Voraussetzungen, um dann in den Jahren der Wende eine besondere Rolle zu spielen. Das die scheune umgebende Stadtviertel Äußere Neustadt war nämlich dem Verfall preis gegeben und es hatten sich dort viele junge Leute, viele Künstler halb illegal angesiedelt. Zur Wende schlug deren große Stunde. Als Protest gegen die Vereinnahmung von Westdeutschland gründeten die Bewohner der Neustadt ihre

eigene Republik, die Bunte Republik Neustadt. Und diese Republik wurde vom Balkon der scheune ausgerufen! Die Bunte Republik Neustadt (BRN) existiert bis heute in Form eines alljährlichen Straßenfestes, das Tausende Menschen anlockt. Und obwohl die ursprünglich politische Dimension der BRN kaum mehr wahrnehmbar ist, haben sich ein paar Eigentümlichkeiten behalten. Die Neustadt ist nach wie vor bekannt für ihre Dichte an Kultur und Gastronomie. Das Wahlverhalten der Neustädter weicht zum Beispiel von dem der restlichen Stadt deutlich ab. Nirgends sonst gibt es so viele Bürgerinitiativen wie hier.

Und die scheune ist nach wie vor im Zentrum dieses Stadtviertels. Sie ist ein beliebter Treffpunkt, ein ausgezeichnetes Restaurant mit indischer Küche, ein Konzert- und Veranstaltungssaal, eine

Bildungsinstitution, ein Netzwerkknoten für die Populärkultur, ein Festivalgelände und dazu noch Plattform für Diskussionen und Entwicklungen aller Art. Je nach Wochentag, je nach Jahreszeit können die Besucher hier die unterschiedlichsten Programmpunkte entdecken. Für jeden ist etwas dabei. Der Nachwuchs wird entdeckt und die alten Stars kommen immer noch ein letztes Mal vorbei.

Das aktuelle scheune-Programm ist im Internet unter www.scheune.org zu finden.

SCHEUNE

Ústí nad Labem

Činoherák a voda Text: Filip Nuckolls režisér a umělecký šéf Činoheráku Ústí

Ústecký Činoherák má zřejmě ze všech českých divadel nejdůvěrnější vztah k tekoucí vodě. Je tomu předurčen už svým sídlem několik metrů od labského nábřeží. Před tím, než na počátku 80. let minulého století našel svou budovu na střežovské adrese Varšavská 767, velmi vážně se uvažovalo o přestavbě vyřazených vlečných člunů k divadelním účelům a o jejich stálém kotvení v Ústí nad Labem. Dokonce vznikly architektonické studie. Tragicky se pak zapsaly do historie Činoheráku ničivé povodně v srpnu 2002. Voda zničila kompletně přízemí divadla, tedy jeviště, hlediště, foyer, bar, technické zázemí, elektroinstalaci. Divadlo se muselo na téměř 2 roky přestěhovat do podnikového kinosálu v Setuže. Naopak zázrakem pak skončily povodně v červnu 2013. I přes hrozící se opakování srpna 2002, přes evakuaci celého okolí divadla, kdy se v rekordním čase 24 hodin podařilo veškeré vybavení divadla „evakuovat“ nad „čáru ponoru 2002“, voda pouze olizla stěny budovy při své kulminaci a zatopila kotelnu a sklepy. Provoz mohl být do týdne obnoven.

Voda však přinesla i optimistická setkání. Po zasedání zastupitelstva města 3. března 2014 bylo Činoherní divadlo města Ústí nad Labem o.p.s., jak zněl oficiální název Činoheráku, zrušeno a Činoherák se po 42 letech působení v Ústí nad Labem ocitl doslova bez střechy nad hlavou a komunita soustředěná kolem divadla vešla v otevřený boj s tehdejší ústeckou vládnoucí koalicí. Pokud měla být tradice Činoherního studia zachována, bylo jasné, že je nutno pokračovat - byť silně okleštěně - dále v činnosti, tedy hrát. A nikde jinde, právě v Ústí. Ukázat, že se Činoherák nevzdá. Byl založen spolek Činoherák Ústí, který dlouho žil pouze z darů sympatizantů. Problém však nastal KDE. Spolek si pronajal bývalé kino Hraničář v centru Ústí nad Labem, které vlastní právnická osoba nezávislá na ústecké radnici. Zde ovšem nebylo možné obnovit jevištní provoz, neboť budova Hraničáře nebyla kolaudována na divadlo a ani stavebně této činnosti nevyhovovala. Veškeré kroky Činoheráku byly navíc bedlivě sledovány vedením města a příslušnými městskými úřady, jejich zájmem bylo neustále blokovat veškeré snažení spolku. Vypustila se informace, že na konci května se začne hrát, aniž by bylo řečeno, kde.

Hraničářem prošlo několik městských kontrolních výprav. Honza Kvasnička, tehdejší manažer divadelní sekce spolku, přišel s geniální myšlenkou pronajmout si Divadelní loď Tajemství divadla bratří Formanů. Většina vhodných míst pro divadlo totiž v Ústí patřila městu nebo měli majitelé z vedení města strach a odmítali by pronajmout své prostory pro Činoherák. Řeku Labe však město „nekontrolovalo“. Ke zděšení tehdejšího vedení města pak skutečně „za asistence kamer“ přijela divadelní loď do Ústí nad Labem a zakotvila v ústecké čtvrti Vaňov u Masarykových zdymadel. Za tři týdny se na její palubě odehrálo přes 20 představení, která byla všechna vyprodána a to i přes obtížnější možnost dopravy z centra města. Tyto tři týdny pak byly klíčové k nastartování oné

porážku, nesou tuto prohru velmi těžce a jejich touha po pomstě ve formě likvidace Činoheráku je hmatatelná. Ne, situace Činoheráku má ke stavu stabilizace a jisté budoucnosti zatím velmi daleko.

Ale což... když divadlo začne každý večer hrát, jsou tyto starosti na hony vzdáleny jevišti. A divadlo je nejlepší z možných světů. Velmi se na hraní na palubě Cargo Gallery těšíme a velmi si přejeme, aby naše spolupráce s ní byla velmi, velmi dlouhá. Abychom společně podnikli mnoho spanilých plaveb. Z mých zkušeností musím říct, že atmosféra hraní na lodi je jednou z nejkrásnějších, které jsem zatím u divadla zažil.

Vypustila se informace, že na konci května se začne hrát, aniž by bylo řečeno, kde.

neskutečné jízdy Davida proti Goliáši, která byla završena svržením dosavadní vládnoucí koalice v říjnových komunálních volbách a k vrácení se Činoheráku do své budovy na Střežovské na počátku tohoto roku. Na tomto místě je pak, bohužel, nutno zmínit, že i přes veškerou euforii, kterou „příběh Činoheráku“ vyvolává a přes uspokojení, které všeobecně nastalo po návratu na Varšavskou 767, je politická situace a s ní budoucnost svobodného činoherního studiového divadla v Ústí nad Labem velmi nejistá. Téma „Činoherák“ neustále vyvolává silné emoce na zasedání ústeckého zastupitelstva, na jeho chodbách, v místním tisku a na sociálních sítích. Bafuňáři velkých stran, které zaznamenaly ve volbách drtivou

foto: ústí-idnes

Kultur Aktiv – Von Dresden nach Osten und Süden und wieder zurück!
Text: Marcus Oertel

Pragomania-Festival - Aus Tschechien in Dresden
Text: Tobias Käppler

Lustgarten Festival – part of BRN street celebration in Dresden!
Text: Arusyak Baldrian

Eigentlich verrät es der Name des Dresdner Vereins bereits: Bei „Kultur Aktiv“ geht es darum, Kunst und Kultur aktiv mitzugestalten. Seit 2002 haben sich begeisterte EnthusiastInnen deshalb zusammengefunden, um das zu tun, was ihnen am meisten Spaß macht: Eigene Konzerte, Filmabende und Ausstellungen zu organisieren. Von den Hinterhofpartys über den alljährlichen Lustgarten als Teil des beliebten Stadtteilfestes „Bunte Republik Neustadt“ (BRN) ging es bald hinaus ins Ausland, vor allem nach Osten. Hier gab es genauso spannende Freaks und Künstler, die „Kultur Aktiv“ bald begann in Osteuropa zu treffen und nach Dresden und Deutschland einzuladen. Mit dabei waren oft Musiker, Künstler, Filmer, Fotografen und Journalisten, die ihren Teil dazu beitrugen, kulturelle Brücken zwischen Dresden und dem Osten zu bauen.

So organisierten wir trotz Argwohn des belarussischen KGBs zahlreiche Seminare und Konzerte in Lukashenkos isoliertem Land, brachten eine deutsche Band bis auf den Roten Platz in Moskau und fuhren mit ihr anschließend bis Wladiwostok, entdeckten seit 2005 sukzessive den Kaukasus und haben seit Jahren gute Partner in der mazedonischen Hauptstadt Skopje. Mit jährlich ca. 30 Einzelveranstaltungen und insgesamt über 100.000 Teilnehmern und Besuchern, ist unser Team in über 15 Staaten aktiv und unsere Künstler legen eine Strecke von über 150.000 km zurück!

2009 realisierte „Kultur Aktiv“ den ‚Zug der Freiheit‘, 20 Jahre nachdem Flüchtlingszüge tausende Ostdeutsche aus Prag über die damalige DDR nach Westdeutschland brachten, mit teils originalen Wagen und vielen Künstlern und jungen Menschen aus Deutschland und ganz Europa. Der Zug fuhr damals die bekannte Strecke an der Elbe entlang, sah die lieblichen Sandsteinfelsen beiderseits der Grenze, die Tschechen und Deutsche in derselben romantischen Empathie vereinen. 2015 wird das Kulturschiff „Nike“ als neu entstandenes Kultur- und Eventschiff im Rahmen des von Sächsischen Aufbaubank geförderten Projekts „Cargo Gallery“ erneut diesen Weg gehen. „Kultur Aktiv“ ist sehr gern mit dabei, weil wir wissen, dass wir zusammen mit unseren tschechischen Partnern erneut Kunst und Kultur mitgestalten können. Wir freuen uns schon sehr auf die erste Ankunft der „Nike“ im Grenzort Bad Schandau und natürlich in unserer Heimatstadt Dresden!

Autark gestartet, ist die Festival-Reihe mittlerweile fester Bestandteil der Tschechisch-Deutschen Kulturtag und repräsentiert in einer Vielzahl von Konzerten, Partys & Lesungen in diesem Rahmen den „jugendaffinen“ Output im Grenzbereich beider Länder.

Das Gros der KünstlerInnen sowie die verschiedenen PartnerInnen (VeranstalterInnen, Clubs, Medien) sind beidseits der Grenzen in der Euroregion Elbe/Labe beheimatet. Darüber hinaus kommen viele der Bands & DJ's natürlich auch aus der „Goldenen Stadt“ Prag nach Dresden, was letztendlich den Hauptgrund der Namensgebung für das Festival darstellt.

PRAGOMANIA festival

Pro Jahr finden alleine beim Pragomania-Festival auf deutscher Seite 10-15 der insgesamt über 80 Veranstaltungen im Rahmen der Tschechisch-Deutschen Kulturtag statt. Bestimmte Formate wie beispielsweise die „Becherovka Ska Night“ (8. Ausgabe) oder der „Becherovka Kicker Cup“ (13. Ausgabe) sind dabei durch ihre jährliche Präsenz mittlerweile feste Größen im Dresdner Veranstaltungs-Herbst.

Als Highlight für 2015 ist eine Kooperation mit dem Kulturschiff „Cargo Gallery“ im Rahmen der Kulturtag geplant. Nachdem das „schwimmende Kulturzentrum“ erstmals im Mai in Dresden anlandet, ist bereits ein Comeback für den Spätherbst geplant, dann mit tschechischen & deutschen Künstlern, Bands, DJ's, AutorInnen und FilmemacherInnen in einer der wohl spektakulärsten Location der 17. Tschechisch-Deutschen Kulturtag: Nike! Das Pragomania-Festival ist eine Veranstaltung des „Kultur Aktiv e.V.“ in Kooperation mit der Brücke-Most-Stiftung im Rahmen der Tschechisch-Deutschen Kulturtag. Unterstützt wird das Projekt durch die Pernod Ricard Deutschland GmbH.

For the 11th time already on 13-15th June, Dresden's most extraordinary annual event "Bunte Republik Neustadt" (EN: Coloured Republic of Neustadt) – shortly: BRN – opened up its doors to tens of thousand guests in the streets of Neustadt. A big variety of offers everywhere – food and drinks, music and dance performances from all the corners of the world. Still, there is the impeccable part of BRN –

Lustgarten.

What you will never find at a festival you will find at Lustgarten – with its annual edition of passports, innovative audiovisual show, playground for kids with horses and other attractions. With its info center representing not only the festival programs but also "artefacts" from Dresden's BRN museum, Lustgarten makes a retrospective approach showcasing the historical and cultural elements of this unique micro nation- Bunte Republik Neustadt, by whom the BRN festival was initiated. Kultur Aktiv, which is the main organizer of Lustgarten, has a nice tradition of creating special BRN articles such as envelopes, T-shirts... This year it took only one hour for the creative BRN stamps to be sold out. Those who didn't even manage to see them, can find samples and other editions from previous Lustgartens in the BRN museum.

This year it started with nice performances of bands from Dresden and kept the audience hanging around the Lustgarten venue for hours dancing and enjoying the nice artistic environment. The music program represented international alternative bands from Germany, Czech Republic, Russia and Japan. There you could listen to a nice fusion of rock music with classical instruments, acoustic music on the small stage or Russian retro music, partly in a German language interpretation by the very popular Leningrad band, folk rock and even Zumba.

„At the festival I met a lady who had the oldest BRN passport from 1991,“ said Mirko Sennewald, the organizer of Lustgarten, in a talk after the festival. „In fact BRN represents a shared history and culture within our society that has been passed through generations to us“. „It's incredible how BRN is organized independently, without any coordination.“

- Dora Bondy: Die tschechische Sängerin Dora Bondy mit Band für 'Visa Free Europe' auf dem Lustgarten Festival 2014, Foto: Xenia Gorodnia (bitte nennen, falls verwendet)

Die Fotos zum Pragomania Festival: liegen im Ordner

Die Fotos zum Lustgarten: <http://kulturaktiv.org/wordpress/?p=7146&lang=en>
 Foto: Elena Pagel

Infokasten

Die 17. Tschechisch-Deutschen Kulturtag finden vom 29.10. bis 15.11.2015 statt. Das Pragomania-Festival präsentiert seit über zehn Jahren innovative tschechische Bands, Liveacts & DJ's in den angesagtesten Clubs des Dresdner Nachtlebens. Im Herbst 2015 gibt es wieder Rock, Pop, Ska, Metal & Elektro aus Tschechien zu hören. Einen ausführlichen Rückblick mit vielen Fotos der Pragomania-Veranstaltungen sowie Neuigkeiten bei der Planung und Vorbereitung für 2015 finden sich auf der Festival-Seite: www.pragomania.com |

Weitere Informationen: tobias.kaeppler@kulturaktiv.org

This year it was the best BRN in terms of organizational issues and the program. The only thing we need to do is further promoting BRN within our society and passing this heritage of Bunte Republik Neustadt to the coming generations".

BRN is 99% financed by selling beer and food and nearly 1% sponsoring. So there is a great opportunity for everyone willing to join the preparation works. This time there was a group of volunteers who started by joining Claudia Re's workshop of making huge red trees and kept supporting the team till the last moment. For this Kultur Aktiv conveys its deep gratitude to them. Though Lustgarten will have to change its address for the next year, it promises to be as big a success as it was this year.

Rozhovor s malířkou/djkou Marií Butula Cichou

Ty jsi malířka (tedy krom toho, že někdy pouštíš hudbu). Mě by zajímal ten přechod od toho, kdy kreslíš jako dítě a pak se rozhodneš, že to budeš dělat jako povolání. Bylo to tak?

Ten přechod je takový plynulý. Člověk chce asi přirozeně co jak nejdéle dělat to, co ho zajímá a když to náhodou existuje jako studijní obor, tak je z toho pěkně strávených pár let.

A kdybys věděla, co víš teď, šla bys tam? Většina malířů, co znám, jsou polo-bezdomovci nebo grafici v nadnárodních firmách.

Jasně. Jsou v té malbě teď nějaké obecné trendy? V hudbě teď všichni nahrávají autentické zvuky lesa, je něco takového v malbě, co všechny postihlo? Nějaká klíče?

Jsou dokonce i takové vlny na školách - jakože víš, že když letos spojíš kresbu s malbou, tak klauzury dopadnou dobře. Ona to určuje i současná doba, kterou to umění reflektuje. Ale sranda už je třeba jenom sledovat, jak to funguje ta scéna.

Ještě se chci zeptat, jak je to s takovými těmi legendami, že umělci vč. malíři musí pracovat z tzv. přetlaku, že jsou tak nabití emocemi, že to pořád musí ven: je to tak?

Je fakt, že můj manžel vždycky říká: Nedá se s tebou vydržet, budeš muset do aťasu. Každý je protivnej, když nemá co dělat.

U tvorby se dá postupovat i technicky: že se přinutíš. To nepraktikuješ?

To jsou různé stupně těch prožitků, někdy se i dost nasereš u toho. Ale jak jsou ty podmínky omezené a přesně určené, není už to tak spontánní, jak zamlada. Ale nutit se musím úplně do jiných věcí.

Kromě toho ještě někdy pouštíš písničky. Byť je to otázka jak na prvním rande...

Slabost mám pro ruský elektro, německý disko a japonský rockabilly. Poslouchám od punku přes hip hop po všechno.

Kdy budeš hrát v Praze?

Ve čtvrtek 2. července v Cargo Gallery (smích).

Slyšela jsem takovou teorii, že v regionech měli umělci touhu vytvářet kulturu, protože tam toho moc nebylo. Ale pak se přestěhuješ do velkého města a tam počítám i Brno, kde tě k tomu už nic nenutí.

To nevím, stejně myslíš spíš na sebe, než na lidi.

Ale co se týče tzv. kariéry, bylo by výhodnější být třeba v Tokiu nebo už je to dnes jedno, tzv. šumák?

Není to šumák. V Tokiu by to bylo těžký. Ale funguje to jako se vším jiným, platí, že výhodu máš, když jsi ve správnou dobu na správných místech potažmo na správných fotkách se správnými lidma...ale taky se na to můžeš víc co.

Jaké máš ráda výtvarníky? Myslím jejich práci.

V poslední době spíš kreslím a mám zálibu v komiksech - např. Craig Thompson, Charles Burnes, Daniel Clowes, Jason Lutes a abychom byly genderově korektní, tak třeba Alison Bechdelová nebo Rutu Modanová.

Já jsem myslela, že napíšeš, že máš ráda Fridu Kahlo.

To je právě to, že to napíše každá holka, ne? Ne že by nebyla dobrá. Mě baví ta lipská škola a německý expresionismus a italský figurální malíř Clemente, český symbolismus, obecně magický realismus, Marlen Dumas - mě bavila na střední, teď nevím, co dělá.

rozhovor: Zuzana Fuksová
foto: archiv Marie Butula Cichou

Jasně. Jsou dokonce i takové vlny na školách - jakože víš, že když letos spojíš kresbu, s malbou, tak klauzury dopadnou dobře.

Pohledem úředníka

**Výjimečný kulturní počin v programu
přeshraniční spolupráce**
text: Ing. Josef Žid
pracovník Ministerstva pro místní rozvoj

Je tomu již pár let, co mě na Ministerstvu pro místní rozvoj navštívil pan Daniel Adam a představil mně vize projektu Cargo Gallery. Po krátkém čase jsem nabyt přesvědčení, že máme jako program, který se zaměřuje na podporu přeshraniční spolupráce mezi Českou republikou a Svobodným státem Sasko opravdu jedinečnou možnost „získat“ do programu projekt, který velmi zviditelní celý program „Přeshraniční spolupráce mezi Českou republikou a Svobodným státem Sasko 2007–2013“.

Program přeshraniční spolupráce se zaměřuje na podporu projektů, jejichž realizací dojde k posílení hospodářských, sociálních a kulturních vazeb v pohraničním regionu. Tj. regionu, který je dotačním územím programu (Karlovarský, Ústecký a Liberecký kraj). Tyto kraje si nesou stigma regionů zasažených negativními strukturálními jevy v hospodářství ve srovnání s celorepublikovým průměrem. Jsou to např. ukazatele nezaměstnanost, HDP na obyvatele, podíl vysokoškolsky vzdělané populace, ukazatele v oblasti vědy a výzkumu apod.

Silné regionální rozdíly, co se týče socioekonomických charakteristik regionů členských zemí EU, si dobře uvědomují představitelé Evropské komise, a proto Regionální politika, resp. výdaje na regionální politiku v rámci struktury rozpočtu EU, tvoří dnes již dominantní část. Můžeme vést s odpůrci dotací všeho druhu věcnou debatu o tom, do jaké míry jsou dotace efektivní, do jaké míry pokřívají konkurenční prostředí a volný trh, ale jsem zastáncem toho názoru, že nelze vždy a všude jen maximalizovat zisk, jak nás učí ekonomická teorie, ale že je třeba přihlížet i k těm „měkkým faktorům“ těžko měřitelnými ekonomickými indikátory. Je samozřejmě iluzorní, se domnívat, že tam, kde selhává trh ve své alokační funkci zdrojů, dokáže prozřetelně zasáhnout úředník a „naplánovat udržitelný rozvoj“. Rozhodnout, co je životaschopné a co území přinese největší multiplikační efekty, není jednoduché, proto každý projektový záměr, aspoň v programu přeshraniční spolupráce, je velmi

zodpovědně po odborné stránce hodnocen regionálními subjekty a rozhodnutí o schválení projektu je výlučnou kompetencí Monitorovacího výboru programu, který je složen ze zástupců české a saské strany, kteří zastupují veřejnou správu, neziskové organizace a další subjekty, které jsou kompetentní vyjadřovat se k podpoře daného území.

Pokud by však veřejná sféra zcela rezignovala na jakýkoliv pokus o finanční podporu území, ať už to budeme pojmenovávat jakkoliv, socioekonomické problémy území by se jen prohloubily. Ultraliberální ekonomové by jistě tvrdili, že právě toto je ta správná cesta, šoková terapie, po jejímž prodělání může nastat ekonomický obrat. Toto extrémní řešení se však zdá být pro většinu společnosti nepřijatelné, a proto se Evropská unie, výše nastiněné problémy, snaží řešit fiskálními transfery, které by měly zlepšit socioekonomické vyhlídky hospodářsky zaostávajících a slabších regionů ve srovnání s průměrem EU.

Můžeme vést s odpůrci dotací všeho druhu věcnou debatu o tom, do jaké míry jsou dotace efektivní, do jaké míry pokřívají konkurenční prostředí a volný trh, ale jsem zastáncem toho názoru, že nelze vždy a všude jen maximalizovat zisk, jak nás učí ekonomická teorie.

Jsem zastáncem toho názoru, že každý region má svůj vnitřní rozvojový potenciál, který je však třeba odhalit a mobilizovat dostupné zdroje aktiva (znalosti, kvalifikované jednotlivce, kontakty, přírodní a kulturní zdroje). Tyto zdroje se pak mohou stát katalyzátorem změn, které však již musí uvést v život místní aktéři, změna tedy musí přijít „zevnitř“ a nelze spoléhat a čekat na to, že rozvoj území zajistí „osvícený“ zásah úředníka z Bruselu, Prahy či Drážďan. Tito úředníci dávají prostor (a peníze) místním aktérům, aby se pokusili, v duchu výše nastiněného, o aktivaci vnitřních zdrojů regionu a tím sami přispěli k reálnému rozvoji „domácího prostředí“.

Jakým způsobem může k výše uvedenému přispět jeden z 238 projektů, které byly schváleny k realizaci v Programu přeshraniční spolupráce mezi Českou republikou a Svobodným státem Sasko 2007–2013?

To je velmi těžká otázka a ukáže teprve čas, jak se s touto výzvou „poperou“ členové občanské sdružení Niké. Jedno je však jisté již dnes, ještě před samotným zahájením kulturního programu v rámci projektu Cargo Gallery, členové občanského sdružení Niké navázali velmi úzké kontakty se zástupci veřejné sféry jak v České republice, tak ve Svobodném státě Sasko. Od těchto institucí se projektu dostává významné podpory, a to i finanční, protože právě zástupci veřejné sféry v místě působení projektu si nejlépe uvědomují potenciál tohoto projektu, který dlouhodobě na sebe může vázat řadu ekonomických aktivit a bude silným marketingovým nosičem regionu.

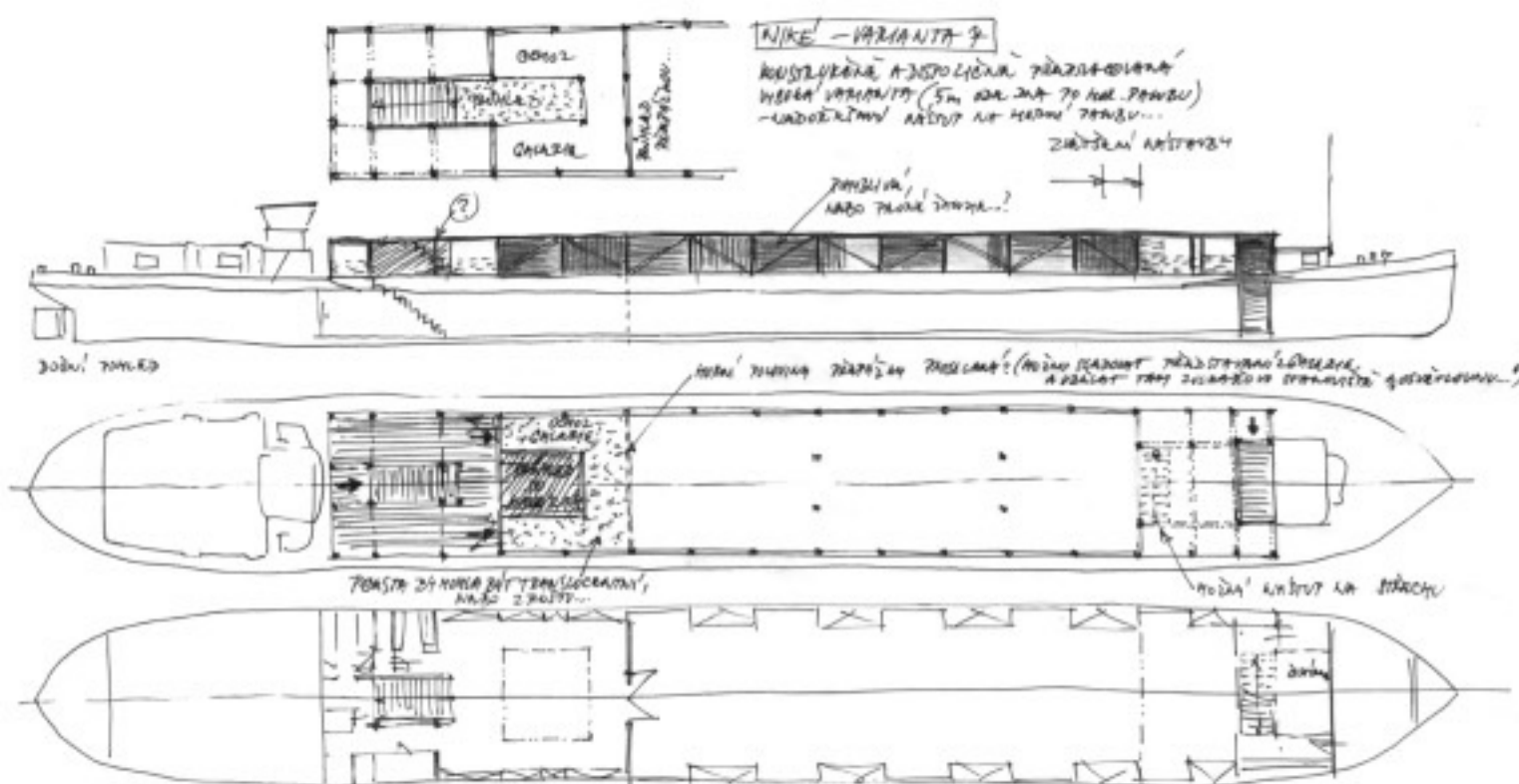
Pokud tedy budeme chtít ukázat na úspěšný projekt „přeshraničního programu“, tak projekt Cargo Gallery, právě díky své mobilitě, ono „přeshranično“ a odbourávání bariér všeho druhu naplňuje v míře vrchovaté. Cargo Gallery je multifunkční plovoucí prostor, který nabízí zázemí pro konání nejrůznějších kulturních aktivit od Drážďan po Prahu, tímto je tento projekt v celém programu naprosto jedinečný.

Závěrem příspěvku bych chtěl vyslovit přání, aby se i další neziskové organizace zapojili do nového Programu spolupráce 2014–2020, který navazuje na výše zmiňovaný program. Tento projekt ukazuje, že může v souboji o „evropské peníze“ uspět každý projekt, jehož příprava a realizace je pečlivě a zodpovědně připravena. Na tomto místě je rovněž nezbytně nutné připomenout, že program přeshraniční spolupráce nikdy netrpěl nešvary, které se ukázaly v některých národních programech, které se v České republice realizovaly. Věřím, že i tato informace může přesvědčit další subjekty, aby také zkusily svoji ideu přetavit v reálný projekt za přispění dotace z EU.

Přeji členům občanského sdružení Niké a jejich sympatizantům hodně tvůrčích sil, aby se jim jejich plány dařily realizovat a dále rozvíjeli svoje představy o kultuře na lodi i mimo ni, neboť lidé s odvahou a charakterem jsou vzácní, a proto jsou pro ostatní vždycky značně divní... Zůstaňte tedy divní a jděte svoji cestou, která není jednoduchá, ale výsledky jistě za to stojí!

Pozn. autora: Názory prezentované v tomto článku jsou názory autora a nejsou tedy oficiálními názory a stanovisky Ministerstva pro místní rozvoj.

Květoslav Vršovský
Začalo to na papíru

Niké je nádherná loď s historií a duchem. Nejtěžší, z hlediska projekční přípravy, tedy bylo skloubit požadavky na moderní přestavbu a nové využití plavidla s vnějšími liniemi z dob, kdy Labe brázdil jeden šif za druhým. S projektantem, Pavlem Srbem, jsme svedli téměř roční „boj“ o výšku lodi. Ta byla samozřejmě důležitá z hlediska nového poslání Niké, ale zároveň zmíněného ducha narušovala. Výsledkem je nová nástavba, zvenčí evokující kontejnery plně naložený nákladní prostor, sen každého rejdaře.

Ohledně vnitřního prostoru a jeho dělení byla věc již relativně snadnější. I zde jsme museli přistoupit na pár kompromisů daných zejména přísnými lodními předpisy.

U interiérů jsme se velmi rychle dohodli, že nebudeme „chalupařit“ a např. pomocí palubek a rozvěšených barometrů vytvářet dojem prastarého plavidla. Šli jsme naopak cestou industriálního vzhledu materiálu s přiznáním spár, které mají za úkol eliminovat neustále pracující těleso lodi. Za tímto obkladovým materiálem se ukrývají technologie starající se o vaše pohodlí. Schválně, zkuste někdy přiložit ke stěnám ucho ☺.

A až to uděláte, navštivte strojovnu – je to malé muzeum a budete-li mít příležitost se tam s kapitánem podívat, určitě ji využijte.

Tech. údaje:

Délka: 68 m
Šířka: 8,2 m
Hmotnost: 230 t
Střední ponor: 0,6 m
Nosnost: 725 t
Motory: Hořovice 2x 156 PS

Max. kapacita:

Koncert: 400 lidí
Divadlo: 200 lidí
Kavárna: 50 lidí
Terasa: 90 lidí

Celkové náklady projektu kulturního centra CARGO GALLERY jsou vyčísleny částkou 27 326 000,- Kč

Projekt je spolufinancován Evropskou unií v rámci programu Cíl 3, a to částkou: 20 404 035,- Kč

Finanční spoluúčast: 6 921 965,- Kč

- Maximálně variabilní klimatizovaná plocha o rozloze 300 m² - pro koncerty, divadelní představení, výstavy, audiovizuální instalace, semináře, konference apod.;

- Vnitřní minigalerie s kavárnou Cargo Café; Oddělený prostor 38m² (skybox s výhledem do hlavní galerie) - pro schůzky a přípravu projektů, mini konference a vzdělávání;

- Sluneční paluba pro koncerty a umělecká vystoupení směrem ke břehu, nebo pro pobyt návštěvníků v tvůrčím prostředí podtrženým blízkostí vodní hladiny;

- Sklady, zázemí, šatny a sociální zařízení;

Projekt „Cargo Gallery“ je spolufinancován Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci Programu na podporu přeshraniční spolupráce mezi Českou republikou a Svobodným státem Sasko 2007–2013.

Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung: Investition in Ihre Zukunft / Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj: Investice do vaší budoucnosti

Ziel 3 | Cíl 3

Ahoj sousede. Hallo Nachbar.
2007-2013. www.ziel3-cil3.eu

Cargoděkování

Poslední stránka bývá zpravidla věnována sportu a ani Cargo News nebude výjimkou - naše disciplína se jmenuje „Od brožury k lodi“ a my děkujeme **jejím vítězům**:

Jan Bárta; Dan Bárta; Ivo Bureš; Vladimír Cettl; Miloslav Červenka; Dominika + František; Ota Dubský; Robert Fiala; Věra Frimlová; Zuzana Fuksová; Jiří Háek; Milan Hakl; Jiří Hendrych; Lucia Heverová; Bára Hysková; Míra Chyška; Milan Jaroš; Filip Jelinek; Klára Junková; Michal Kárník;

Miloš Kotek; Rostislav Kubín; David Landsperský; Marek Liebscher; Jarek Malý; Renata Machýčková; Artur Masný; Martina Mizunová; Mirek Motejlek; Ladislav Nekuda; Ivana Nesvadbová; Filip Nuckolls; František Oplatka; Šimon Ornest; Zuzana Paarová; Josef Podzimek; Manuela Prchalová; Tomáš Přihoda; Milan Raba; Jiří Raška; Lenka Richterová; Vojtěch Ryvola; Tereza Silbernaglová; Petr Skočdopole; Ivana Slámová; Jaroslav Soukup; Pavel Srb; Tono Stano; Jan Szánto; Miroslav Šefara;

Ivana Troutnar; Jiří Válka; Robert Vano; Renata Vášová; Milada Veselá. Lenka Volfová a další...

AB Plast; AB Clima; Avast; BL Hostivař; bratři Bobkovi; Cs Lloyd; České Loděnice; Činoherák Ústí; Disk; Elaren; Jurta; Kultur Aktiv; Magistrát Děčín; Magistrát Litoměřice; Magistrát Ústí; motejlek.com; Music Data; Opravy plavidel; Ředitelství vodních cest; Scheune; Státní plavební správa; Střechy Novotný; Window Holding ... a další

motejlek.com

co se jinde nedozvíte...

Danův blog

Danovo pinožení III., aneb už NEPINOŽÍM

(...pokračování z předchozího čísla)

Text: Václav Adam

Co je to za pána? Míjí mne malý capart a s dotazem vzhlíží ke své matce. Asi hodně pracuje, pohní... Matka teatrálně zrychlí krok a já tuším, že dítěti v rukavičce zbělá ruka po ještě pevnějším sevření a malé nožky přestanou stíhat zrychlené milové matčiny kroky. Dítě se ještě jednou ohlédne, než oba smykem zmizí za stromy do nedaleké lesní školky. Znejistěl jsem. Prohlédl se od pasu dolů a odešel raději zpátky na kontrolu zevnějšíku do pokoje nedalekého penzionu, kde teď žiju. Důkladně se prohlédl v zrcadle. Hmm, můj pobyt zde, si už možná určitou daň vybral. Vrátil jsem se na parkoviště, kde v ranním mrazu podupávali moji kolegové, partneři a kamarádi - často tři v jednom - Miloš, Slávek, Artur, Láďa, no prostě skoro celá parta. Koukám na ně a ke svému uspokojení zjišťuji, že vypadám ještě celkem dobře. Dokouřili své cigarety, někteří hned nové načali, nastoupili jsme do dodávky, škrabka, žhavení, opakované žhavení, start a my odjíždíme realizovat náš projekt. Odjíždíme do loděnic na loď absolvovat další den přestavby Niké na multifunkční centrum...

Ten nemůže usnout, ten dospat, ten obojí a ten když už usne, tak hrozí, že se dva dny neprobudí - což si nemůžeme dovolit. Jasně, občas není ranní složení tak početné, protože ten shání peníze, ten jel pro hasiči přístroje, ten feši zimní tužidlo do barev. Ta plní soupisku, ten připravuje smlouvy, ten hledá doporučení na firmu, která položí to, co ještě nikdo nepokládal, ten musí odhadnout to, co odhadnout nejde. Ten věří tomu - čemu nikdo. Ten je v Chomutově, ta v Dráždanech, ten v Praze u právníka. Vše ve velkém kalupu a s neustále napjatou časovou smyčkou okolo krku. Kilometry, minuty,

koruny, celosvár, čerpadlo, vodoteč, svároteč, Euro, vlajka, stoupající úroveň hladin průtoků, led, klesající úroveň hladiny v nádrži, díra, balast, lekážní plachty, zanoření, vnoření, dokormidlovací zařízení, stevenova roura, hydrant s tvarově stálou hadicí, příruba, filtr, ventil DN 125, axiální vlnovcový nerezový kompenzátor, k obědu jitrnice od špejlika pod kopcem, neprůchodná špána, vyměnit, je tu plošina pro invalidy, nefunguje pomocný agregát, zasekl se zdvih kormidelny, Láďo prosím Tě..., Jirka, Marek, jechl, Ičko, trojka plech, pětka plech, desítku nemaj, náběh, kontrola tlakových nádob, nedrži - tlak, Pane Přihodo, zase náběh, kontrola Plavební správy, kontrola nádní, kontrola registra, plavební zkoušky, kontrola finančáku, kontrola úřadu práce, kontrola bezpečnosti práce, kontrola... - kde jste všichni? Zima, čaj, materiál, jeřáb, likvidace odpadů, vitr, vlny, záchranný člun, tma, halogen, lešení, klouby, drenážní systém, Arture prosím tě,... požární systém, kape úpravna vody, napustit fekální nádrže, kde je ten lux, náklon lodi na levoboku, umyjte okna, sms domů - miluji Vás. Klesá Labe. Kapitáne, jsou přenaplá lana. Povolit! - ... jak? Krátký kabel na zádi, dlouhý kabel na přídi, kafe, klíč, zámek, nastoupit do dodávky, škrabka, žhavení, opakované žhavení, start, penzion, připojit, free wifi. Pošta, 69 přijatých zpráv, kafe, nabíječka, peřina, jasné nebe. Zítra bude zima.

Trávíme spolu ve dne tolik hodin, že oceňujeme alespoň v noci každý svůj pokoj - Sms od Miloše: "Když se řekne Děčín, tak okamžitě dostanu hlad a je mi zima a taky jsi sliboval, že nic dělat nebudu..." sms od Slávka: „Hele nechci být kverulant, ale mě se tady už nelíbí...“ sms od Ládi nepřichází, je mlčenlivý, vím ale, že spí v rukavicích, co mu včera přišly PPLkem. Arturova smska uzavře den: „Dane, já jsem úplně v prdeli.“ Vím, že už nepinožím. Vím, že je čas spát.

Ano, my jsme Cargo Gallery, ať tomu věříte či nevěříte, je to tak.

Ústecký kraj

Ústecký kraj

Brána do Čech

www.branadocech.cz